

[J. S. Foget.]

eller til Venstre? Vil det ærede Medlem være saa venlig at besvare mig disse to Spørgsmaal? — jeg er paa Forhaand taknemmelig for Svaret.

Rytter: Den højtærede Minister udtalte, at han ikke vilde blande sig i Forhandlingerne. Det kan vi nu strides om, men jeg er i alt Fald glad for, at den højtærede Minister alligevel gør det, for derved faar vi sagkyndige Udtalelser ogsaa her i Tinget; jeg vilde have sat mere Pris paa, at vi havde faaet dem fra Ministeriet, men det er altsaa blevet nægtet os. Den højtærede Minister siger, at man har diskuteret lignende Spørgsmaal i Folketinget, men der indhentede man ikke Oplysninger. Maa jeg da spørge den højtærede Minister: Stod der et Flertal over for et Mindretal i vedkommende Spørgsmaal? Det vil jeg gerne have at vide, for naar der ikke staar et Flertal over for et Mindretal, naar man er enig, saa spørger man selvfølgelig ikke, saaledes som vi jo heller ikke har spurgt med Hensyn til Færøerne, uagtet vi mener, at Spørgsmaalet er tvivlsomt; dér er vi enige, og saa er der jo ingen Grund til at forlange Oplysninger. Vil derfor den højtærede Minister ikke oplyse mig om: Var der Uenighed i Folketinget, og blev der fra en af Siderne stillet Forlangende om Oplysninger, som blev nægtet fra den anden Side?

Saa sagde den højtærede Minister, at jeg udtalte mig ikke om, at det var et Tvivlsspørgsmaal. Jo, jeg udtalte mig om det; den højtærede Minister maa have været lidt fraværende i det Øjeblik. Jeg sagde, at hele Styrken blev netop fra den højtærede Ministers Side sat ind paa, at Spørgsmaalet skal være tvivlsomt; men det var det, jeg protesterede imod, og jeg godtgjorde, hvorfor det ikke er tvivlsomt.

Dernæst sagde den højtærede Minister, og jeg blev bange, da han sagde det, at det var en mærkelig Maade, jeg refererede Professor Berlin paa, den maatte han paatale, hvorefter han oplæste det samme Stykke, som jeg havde læst op, og sagde, at man netop maatte faa det modsatte Indtryk af det, jeg fik. Jeg vil gerne spørge: Hvorfor holdt den højtærede Minister op netop dér, hvor det kom, som jeg lagde Vægt paa, de to sidste Linier? Hvorfor tog Ministeren

ikke dem med, uagtet jeg, dengang jeg læste det op, sagde, at nu kom det afgørende: hvorefter en Stemmeseddel er gyldig, selv om der paa den kun er anført Navnet paa een Landstingsmand og een Stedfortræder. (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: Det var refererende!). Det var ikke refererende; det er en Slutning fra det foregaaende, men den Slutning tillod den højtærede Minister sig selv at drage, medens der udtrykkeligt her hos Berlin staar, hvilken Slutning *han* drager, og det er det, vi diskuterer.

Med Hensyn til, hvad Landstinget hæfter for, udtalte jeg mig vistnok saaledes, at ingen kunde misforstaa mig. Jeg sagde for det første, at Valget i Roskilde var det, der kom først, derfor kunde det tjene som Præcedens. For det andet sagde jeg, at Sagen har været behandlet i Landstinget. Selvfølgelig havde det, der skete, ikke samme Betydning, som hvis Landstinget positivt havde taget Standpunkt til Spørgsmaalet, men Landstinget har haft Mulighed for at tage Afstand fra Afgørelsen i Roskilde og har ikke gjort det.

Det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (*Gunnar Fog-Petersen*) sagde: Vi har haft Ministeren til Samraad en Gang, og saa var det overflødigt at faa ham til at komme til Stede en Gang til, for han vilde selvfølgelig sige det samme. Nej, er der noget, jeg er sikker paa, er det det, at Ministeren ikke vilde sige det samme, for der var nemlig blevet oplyst noget i Mellemtiden, der var fundet et nyt Tilfælde, og vi vilde høre, hvilken Betydning Ministeren tillagde det. Det kunde Ministeren ifølge Sagens Natur ikke udtale sig om første Gang, da Ministeren ikke kendte det, saa lidt som vi kendte det.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Det ærede Medlem maa være enig med mig i, at Landstinget som saadant ikke har taget Standpunkt til det, der forelaa i Roskilde, ogsaa af den Grund, at det ikke engang har været refereret her i Tinget.

Med Hensyn til, at Folketinget ikke har forelagt et Tvivlsspørgsmaal for sagkyndige, siger det ærede Medlem, at dér var man enig. Men man kan virkelig ikke ved at være enig ophæve Tvivlsspørgsmaal. Man kan afgøre en Ting ved at være enig, men man kan ikke ophæve Tvivlsspørgsmaal ved